

„Neudělejte žádnou hloupost, pane Devline,“ řekl Grinton a naznačil Heckovi, že je čas jít. „Ať vás ani nenapadne Jimmyho varovat, že si pro něj jdeme. Jestli u něj najdeme telefon, ve kterém zpětně vystopujeme váš hovor, bude nám to stačit, abychom vás obvinili jako spolupachatele.“

Venku na chodbě už Jowitt hulákal do vysílačky. „Je mi jedno, že jsou indisponovaní – ať koukají zkontrolovat voličské a telefonní seznamy. Najděte každou ženskou v Matlocku, která se jmenuje Mavis Cutlerová – a okamžitě!“ Obrátil se ke Grintonovi a Heckovi. „Měli bysme toho syčáka Devlina šoupnout za mříže.“

Grinton zavrtěl hlavou. Ignoroval, že se za ním dveře bytu 41c zabouchly. „Možná ho nakonec budeme potřebovat jako svědka. Nemůžeme se připravit o jedinou malou páku, kterou na něj máme.“

„Co když práskne do bot?“

„Někoho na něj nasadíme.“

„Promiňte, pane,“ ozval se Heck, „ale já s vámi do Matlocku nejedu.“

Grintona to překvapilo. „Odvedl jste tolik práce v terénu, a teď nechcete být u vyvrcholení akce?“

Heck pokrčil rameny. „Budu upřímný, pane: myslím, že nám Devlin sehrál prvotřídní představení a že se Hood do Derbyshiru vůbec nechystá. Podle mě nás Devlin schválně posílá po špatné stopě.“

Jowitt se zatvářil zmateně. „Proč by to dělal?“

„Je to jen tušení, ale podložené. Alan Devlin věděl, že si Jimmy Hood v nedávné minulosti odseděl vážné zločiny, a přesto ho u sebe nechával přespat na gauči. Ne jednou, opakovaně. Kamarádsoftů se sexuálními násilníky se očividně neštítí.“

„Ale jdi, Hecku,“ namítl Jowitt. „Devlin má i tak spoustu másla na hlavě – přece nebude ještě napomáhat několikanásobnému vrahovi.“

„Spoustu ne, jenom trošku. K čemu se přiznal kromě pomoci porušiteli podmínky? I kdyby se ukázalo, že nás poslal špatným směrem, šikovně si kryl záda. Bylo to samé ‚nevím jistě, jsou to jenom dohady‘ – nemůžeme ho ani obvinit, že maří vyšetřování.“

„Jenže nepřipadá v úvahu neprověřit, co nám řekl,“ podotkl Grinton.

„To máte pravdu, pane. Ale zatímco pojedete do Matlocku, rád bych sledoval některá vlastní vodítka. Souhlasíte?“

„Klidně... jen si o všem vedte záznam.“

Grinton začal zařizovat tajný policejní dohled v ulici Lakeside View. Ostatní se vrátili do aut, aby rychle vyrazili do sousedního hrabství. Jowitt i během nastupování žhvil telefon a uváděl styčné důstojníky z derbyshireské policie do obrazu. Heck zůstal stát na chodníku, ale zatelefonoval si taky – pro změnu policejní analytičce ve Svatoanenském ústředí. Jak už to u analytiků bývá, konstábl Marge Propperová byla velice výkonná.

„Dobrý večer, Hecku,“ ozvala se srdečně. O jejich neocenitelných schopnostech rychle a přesně dohledávat informace se pracovní skupina pátrající po Vrahovi babiček už dávno přesvědčila.

„Dobrý večer, Marge. Mám pravdu, když si myslím, že kromě Alana Devlina nemá Jimmy Hood v Nottinghamu žádné jiné kamarády?“

„Máte.“

„Fajn... Rád bych něco zkusil. Mohla byste kontaktovat věznicu Roundhall v Coventry? Zjistěte, kdo Hooda v posledním roce a půl navštěvoval. Chtěl bych vědět, jestli se tam opakovaně nevyskytuje nějaké jméno, na které jsme při vyšetřování ještě nenarazili.“

„Rozumím, Hecku. Ale takhle pozdě večer asi chvíli potrvá, než dostanu odpověď.“

„To nevadí. Až ji budete mít, tak mi brkněte.“